

Arrest

nr. 322 905 van 06 maart 2025
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Valerie MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Op 26 juli 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 23 augustus 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 31 oktober 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit, bent u een Pashtounse soenniet en bent u afkomstig van het dorp (...), gelegen in het district Muhmand Dara van de Afghaanse provincie Nangarhar. U ging tot het tiende jaar naar school en na de schooluren werkte u als kleermaker. Uw vader was ambtenaar bij de Afghaanse overheid en werkte als manager van landbouwinstaties voor het platteland en dorpen. Uw broer [H.] studeerde bij de luchtmacht, op de afdeling luchtvaarttechniek.

In de vierde maand van 2018 vond in het dorp (...), subdorp Belay, 's nachts een aanval plaats met een helikopter en tanks, uitgevoerd door de "02"-eenheid, waarbij talibancommandant [H.] samen met een zesttal andere talibs om het leven kwam. De taliban beschuldigden u ervan voor deze aanval gespioneerd te hebben. Volgens de taliban zou u immers uw broer [H.] hebben getipt over de locatie van de talibs voor de aanval en uw broer zou met de aanvallende helikopter gevlogen hebben.

Een tiental dagen na de aanval hebben de taliban via de dorpsouderen een brief gestuurd naar uw vader. In een reactie hierop legde uw vader aan de dorpsouderen uit dat zijn zonen niets met de aanval te maken hadden en weigerde uw vader om zijn zonen uit te leveren aan de taliban.

In de vierde maand van het jaar 2019 werd uw vader gedood door de taliban.

In de eerste maand van 2020 werd een tweede brief van de taliban gegeven aan uw jongere broer [Y.]. Uw andere broer [N.] heeft deze brief verscheurd.

Toen de taliban de macht konden overnemen in augustus 2021 werd de veiligheidssituatie voor u onhoudbaar en bent u samen met uw jongere broer [N.] naar Kabul getrokken, waar uw oudere broer [H.] reeds was. U heeft Afghanistan verlaten kort na de machtsovername en via Pakistan en Iran ging u naar Turkije, van waaruit u overstak naar Griekenland. Via diverse transitlanden bereikte u Oostenrijk, waar op 11 juli 2022 uw vingerafdrukken werden genomen in het kader van een asielprocedure. U bleef daar niet en reisde door Zwitserland en Frankrijk naar België, waar u aankwam op 24 juli 2022, en op 26 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming liet optekenen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U vreest dat u bij terugkeer gedood zal worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek legt u in kopie foto's van uw broer [H.] voor, enkele originele certificaten van uw broer [H.], een kopie van de taskara (Afghaans identiteitsbewijs) van uw broer [H.], een originele dreigbrief van de taliban, uw originele taskara en die van uw vader, de originele bankkaart van uw vader, een originele werkbadge van uw vader en een afdruk van de facebookpagina van uw vriend [E.] [M.] dd. 8 april 2019 betreffende het overlijden van uw vader, en een kopie van een verzendbewijs van UPS dd. 12.08.2023.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u tegenover de Oostenrijkse asielinstanties sterk afwijkende verklaringen hebt afgelegd over uw identiteit en familie. Uit het antwoord van de Oostenrijkse Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (BFA) dd. 27 september 2022 blijkt immers dat u er hebt verklaard dat u minderjarig was, en wilde verder reizen naar België om hier bij uw halfbroer [R.] [M.] te kunnen zijn. Vervolgens verliet u Oostenrijk zonder de uitkomst van uw verzoek om internationale bescherming af te wachten. Bij aankomst in België verklaarde u dan weer van bij het begin dat u in 2003 was geboren en dus meerderjarig was (DVZ,

Verklaring DVZ p.6), wat u ook hebt gestaafd aan de hand van uw taskara. Op basis van dit taskara moet u dus geweten hebben wat uw werkelijke leeftijd was. Verder maakte u noch bij DVZ (DVZ, Verklaring DVZ p.8), noch tijdens uw persoonlijk onderhoud (CGVS p.9) melding van een broer of halfbroer genaamd [R.]. Een en ander maakt duidelijk dat u er in het verleden niet voor terugdeinsde om bedrieglijke verklaringen af te leggen tegenover Europese asielinstanties. Dit tast bij voorbaat reeds uw algemene geloofwaardigheid aan.

Ten tweede, en nog belangrijker, dient te worden geconcludeerd dat aan uw bewering de broer te zijn van een student in opleiding bij de luchtmacht geen enkel geloof kon worden gehecht. Uw verklaringen over uw beweerde broer konden niet overtuigen omdat ze dermate vaag en weinig gedetailleerd waren.

Zo verklaarde u dat uw broer [H.] "bij de luchtmacht" was (CGVS p. 19); u vervolgens gevraagd bij welk leger dat was, antwoordde u dat hij "niet bij het leger" was (CGVS p. 19). U dan doorgevraagd naar het profiel van uw broer gaf u te kennen dat hij "bij de luchtmacht, afdeling techniek" was (CGVS p. 19). Geconfronteerd met de vraag of de luchtmacht dan geen leger was, antwoordde u dat zulks inderdaad niet "van het leger" was, maar "van de commando, of van die 02, of special forces, er zijn er verschillende. [...] Bij de luchtmacht waren veel mensen van de commando 02" (CGVS p. 19). Vervolgens gevraagd of uw broer dan bij de commando 02 zat, ontkende u dat dan weer (CGVS p. 19). U verzocht te antwoorden op de vraag bij wat uw broer dan wel was, gaf u opnieuw het vage antwoord dat hij nog "studeerde aan de afdeling van de techniek". (CGVS p. 19). Van wat die afdeling af hing, wist u verder niet (CGVS p. 20) en hoewel u letterlijk aangaf wel informatie te hebben over de tewerkstelling van uw broer, gaf u tenslotte aan dat uw broer niet bij de special forces, niet bij de commando en ook niet bij de 02 was. "Hij was student." (CGVS p. 20). Uw broer zou dan ook geen rang hebben gehad (CGVS p.20) en droeg op de foto's volgens u een uniform omdat dit verplicht was wanneer ze op verplaatsing gingen naar een defect toestel (CGVS p.20). Uw broer kon aan deze beweerde studie beginnen omdat hij was geslaagd voor een examen in Nangarhar, "waar dat soort examens" waren (CGVS p.20). U slaagt er dus niet om over dit basisgegeven van uw verzoek, met name het profiel van uw broer, ook maar iets van concrete informatie te verschaffen.

Verder kon u immers ook niet toelichten wat zijn taken waren, of met wie hij dat werk deed. Zo kwam u niet verder dan dat hij nog student was (CGVS p. 20) en dat hij moest studeren hoe een helikopter of een vliegtuig te herstellen (CGVS p. 20). Namen van collega's van uw broer kon u niet vermelden (CGVS p. 20), evenmin namen van zijn oversten (CGVS p. 20). Gevraagd om een anekdote over zijn werk/studie te vertellen, antwoordde u: "Hij was bezig met zijn studies." (CGVS p. 21). Verder aangemoedigd om toch iets speciaals te vertellen dat u was bijgebleven over zijn werk/studie, vertelde u dat hij u eens had verteld over een uitstapje in de vrije tijd naar Bayam (CGVS p. 21), iets wat allerminst als speciaal bestempeld kan worden en dus ook volledig los staat van zijn beweerde profiel. In wezen is het enige dat u wel kan vertellen met enige stelligheid dat uw broer nooit had meegedaan aan gevechten en evenmin waren er ooit incidenten gebeurd op zijn werk (CGVS p. 21).

De samenlezing van bovenstaande verklaringen leidt tot het besluit dat u over te weinig basiskennis bleek te beschikken over het werk of de studie van uw broer om uw verklaringen dienaangaande aannemelijk te maken. Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u enige kennis had over de voorgehouden studie of het werk van uw broer en dat u in staat was om te antwoorden op een aantal essentiële kennisvragen omtrent de activiteiten van uw broer, dan wel om enkele doorleefde verklaringen af te leggen over hoe uw broer zijn opleiding heeft ervaren. Dit geldt zeker aangezien u verklaarde in die periode nauw contact met uw broer te hebben gehad (CGVS p. 9). Meer bepaald zag u hem "redelijk veel" voor hij naar zijn faculteit ging en vanaf het ogenblik dat hij studeerde kwam hij na elk semester naar huis, waar hij dan enkele dagen bleef om nadien weer voor enkele maanden weer te vertrekken (CGVS p.9). Tijdens deze afwezigheden hielden jullie contact via Facebook (CGVS p. 9).

Aangezien het profiel van uw broer aan de grondslag ligt van uw vertrek uit Afghanistan kon er worden verwacht dat u spontaan en heel wat meer hierover zou kunnen vertellen en u hiervoor bovendien alle mogelijke inspanningen zou hebben ondernomen om u terdege te informeren, zij het direct of indirect. Dat u zo een vage verklaringen over zijn studie/werk aflegde, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven op ernstige wijze. Ook de vaststelling dat u, eenmaal in veiligheid aangekomen in België, niet méér heeft geïnformeerd bij uw familie, wijst op een desinteresse in uw hoofde die niet te rijmen valt met de door u beweerde vrees voor vervolging.

Feit is immers dat u rechtstreeks nog contact heeft met uw familie: u heeft één of twee keer per week contact met uw familie (CGVS p. 11), en u had aldus wel degelijk de mogelijkheid om u nader te informeren over zijn beweerde studie/werk.

De documenten van uw broer kunnen aan bovenstaande besluit niets wijzigen, wel integendeel. De door u neergelegde foto's spreken uw verklaringen eerder tegen dan dat ze die kracht bij zouden zetten. Zo blijkt de persoon op de foto's een naamplaatje te dragen waarop te lezen valt dat het gaat om luitenant [J.] [A.] (zie

groene map, stuk 2), terwijl u beweert dat deze persoon uw broer [H.] is. Behalve het embleem van het Afghaanse nationale leger staat er trouwens ook op datzelfde uniform "AFG. N. ARMY". Dat uw beweerde broer niet in het leger zat is nochtans een van de enige zaken waar u heel nadrukkelijk in kan zijn (CGVS p.19,20). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS van 23 augustus 2023 verklaarde u trouwens ook dat uw broer geen rang had (CGVS p. 20), terwijl na nazicht bleek dat op de door u neergelegde certificaten van begin 2021 vermeld stond dat het om een 'sergeant' ging (zie groene map documenten verzoeker, stuk 14) en hij dus het uniform blijkt te dragen van een officier. In uw opmerkingen dd. 2 oktober 2023 geformuleerd op de notities wijzigde u trouwens uw ontkennend antwoord over de rang van "nee", naar "ja", zonder dat u daarbij enige moeite deed om toelichting te geven of te concretiseren wat u dan wel bedoelde en welke rang uw broer zou hebben gehad. Dit is duidelijk een post factum wijziging die na enige reflectie tot stand is gekomen, die geen verdere relevante informatie aandraagt, en waarmee bijgevolg geen rekening kan worden gehouden. In elk geval kan niet worden ingezien, noch heldert u op, waarom uw beweerde broer al naargelang de bron geen enkele rang, dan wel die van sergeant of luitenant zou hebben gehad. Het is een belangrijk onderscheid of iemand burger, dan wel onderofficier of officier is. Bijzonder eigenaardig was ook de vaststelling dat u geen enkele foto in huiselijke kring kon voorleggen waarop u en uw broer [H.] samen stonden afgebeeld (CGVS p. 21). Helemaal bevreemdend was uw uitleg voor dit gebrek aan dergelijke foto's: dit weet u aan het feit dat Pashtounen niet aan hun vader of broer kunnen vragen om samen een foto te nemen (CGVS p. 26). Uw antwoord, overigens niet meer dan een blote bewering die u op geen enkele wijze staakt, was in het licht van de Afghaanse context, waarin Pashtounse mannelijke familieleden zeer zeker wel en zelfs vaak foto's nemen van elkaar en ook van elkaar samen, een zeer bedenkelijke uitleg. Uw bijkomende foto's, toegevoegd aan uw dossier op 2 oktober 2023 (zie stuk 16 groene map documenten verzoeker) wijzigen aan deze vaststelling niets aangezien deze foto's wederom geen foto's zijn waar u samen op staat, maar wel zogenaamde printscreens blijken te zijn van een digitaal telefoongesprek of dergelijke met "een foto in de foto" (zie stuk 16 groene map documenten verzoeker). Ook op basis van deze bijkomende foto's uit private bron, die overigens gemanipuleerd kunnen zijn in tijd, ruimte en beeltenis, kan niet opgemaakt worden dat de afgebeelde persoon uw broer is en nog minder kan afgeleid worden dat deze persoon uw broer is die student was bij de luchtmacht.

Aangezien u uw relaas betreffende de vermeende spionage waardoor u op de vlucht moest slaan voor de taliban koppelt aan het niet aannemelijk gemaakte profiel als student bij de luchtmacht van uw broer, kan ook hieraan geen geloof worden gehecht. Er kan echter volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat u evenmin geloofwaardige verklaringen aflegde waarom u er door de taliban van werd verdacht informatie te hebben doorgegeven aan de overheid.

U liet immers ook na om gedetailleerde en consistente verklaringen af te leggen over waarom de taliban u zouden verdenken spion te zijn geweest na de aanval op hun commandant [H.] en een zestal andere talibs. De aanval zou zijn gebeurd door de eenheid 02, maar u kon niet meer vertellen over deze eenheid 02 dan dat die "van de overheid" was (CGVS p. 18) en u kende geen mensen die bij commando 02 werkten (CGVS p.18). U gevraagd waar de taliban u precies van verdachten, kwam u niet verder dan dat de taliban zeiden dat uw broer in dienst was van de luchtmacht (CGVS p. 18). Doorgevraagd hoe het kwam dat de taliban wisten dat uw broer bij de luchtmacht werkte, gaf u het vage passe-partout antwoord dat de taliban "alles" weten over de mensen (CGVS p. 19). Verder legde u uit dat de reden waarom ze u verdachten een spion te zijn geweest, was gelegen bij het feit dat men u toen in Basawal had gezien (CGVS p.21), meerbepaald dat u op de dag van de aanval naar Belay was geweest (CGVS p.19), en ging u verder uit van de veronderstelling dat ze u daar misschien hadden gezien en dat de taliban zodoende dachten dat u alle informatie had doorgegeven aan uw broer [H.] (CGVS p.19). Echter meer dan dat kon u niet vertellen, want u wist niet wie of hoe men u daar had gezien (CGVS p. 19). U woonde heel uw leven in Basawal (CGVS p.5), en blijkens de uitleg van uw vader dat hij u naar de kleermaker en jullie gronden in het subdorp Belay had gestuurd (CGVS p.14) was uw aanwezigheid in dat subdorp ook niet ongewoon. Uit uw verklaringen blijkt nergens dat u iets bijzonders had gezien of opgemerkt dat u had kunnen signaleren aan de Afghaanse overheid. U ermee geconfronteerd dat het niet duidelijk was om welke reden de taliban u juist van de spionage verdachten, gaf u opnieuw aan dat dit was doordat uw broer [H.] bij de luchtmacht was en zodoende de taliban dachten dat u informatie had doorgegeven aan uw broer (CGVS p.19), een vage uitleg die geen verheldering bracht. Bedenklijk hierbij was ook uw verklaring dat de taliban wel wisten dat uw broer bij de luchtmacht was, maar niet wisten dat uw broer maar een student was bij de luchtmacht (CGVS p. 19). Deze verklaring was enigszins bevreemdend, aangezien u eerder nog duidelijk had gemaakt dat de taliban alles over de mensen wisten (zie supra en CGVS p. 19).

U werd verder nog eens aangemoedigd meer te vertellen hoe het kwam dat de taliban bij u uitkwamen als spion, maar ook dan kwam u wederom niet verder dan dat dit was gebaseerd op het gegeven dat uw vader bij de overheid werkte, uw broer bij de luchtmacht was, dat ze u hadden gezien in Basawal op de dag van de aanval en niet geloofden dat uw broer student was (CGVS p.21). Uw verklaringen draaiden telkens uit op een cirkelredenering. Zo ook wanneer u werd bevraagd over welke locatie u precies gespioneerd had volgens de taliban, antwoordde u dat het de plaats betrof waar de aanval heeft plaatsgevonden (CGVS p. 22). U ermee

geconfronteerd dat dit toch nogal vaag was, repliceerde u dat het “precies de plaats van de aanval” betrof (CGVS p. 22), opnieuw een antwoord dat dermate oppervlakkig en onbestemd is dat het niet kan overtuigen.

Bovendien houdt het overigens weinig steek dat een Afghaanse militaire operatie tegen een belangrijke taliban commandant en enkele talibs in uw schoenen zou geschoven worden omdat u net diezelfde dag gezien zou zijn geweest in de buurt van de aanval. Aan een dergelijke militaire operatie gaat immers een grondige planning vooraf, te meer dat er volgens uw verklaringen tanks en een helikopter ingezet werden (CGVS p. 18).

Wat evenmin de toets van de aannemelijkheid doorstond, was de vaststelling dat de taliban in uw geval allerminst doortastend waren opgetreden. Zo verklaarde u dat als iemand spioneerde over de taliban, die persoon vermoord wordt (CGVS p. 15). En hoewel u als spion verantwoordelijk werd gehouden voor de dood van meerdere talibs, bleken de taliban toch genoeg te nemen met het toezenden van twee brieven op enkele jaren tijd (CGVS p. 24). Dat de taliban afwisselend de moeite nemen om u schriftelijk te bedreigen vanwege een incident uit 2018 om dan weer lange tijd alle belangstelling voor u te verliezen, komt op zich al niet realistisch over.

Helemaal vreemd was de vaststelling dat de taliban zelfs bleken te talmen in hun wraakactie jegens u, aangezien er tussen de brieven niet minder dan twee jaar tijd zat (CGVS p. 24). Hierbij dient dan nog te worden vastgesteld dat uw familie het eerst gekregen briefje met daarin de beschuldiging van spionage niet geloofd hadden (CGVS p. 24), wat ook uiterst een bevreemdende reactie was in het licht van de door u geschetste context over het vermoorden van spionnen. Doorgevraagd waarom jullie die brief van de taliban niet geloofden, gaf u te kennen dat “niemand kan vertrouwen op de taliban” (CGVS p. 24). U ermee geconfronteerd dat dit een vreemde redenering was, repliceerde u dat uw vader het niet ernstig nam omdat de dorpsouderen uw leven niet konden garanderen (CGVS p. 24), een uitleg die jullie markante gebrek aan reactie niet kon verschonen.

U overigens gevraagd naar een kopie van de dreigbrieven, vertelde u dat u de eerste brief kon voorleggen, maar de tweede niet aangezien deze was verscheurd door uw broer [N.] (CGVS p. 24). Ermee geconfronteerd dat u tijdens het interview bij de DVZ nochtans had verklaard dat alle dreigbrieven waren verscheurd, ontkende u dit te hebben verklaard (CGVS p. 24). Een loutere ontkenning van eerdere verklaringen verschoont dergelijke tegenstrijdigheid uiteraard niet, waardoor bovenstaande vaststellingen uw geloofwaardigheid verder ondermijnen.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat uw over de dood van uw vader weinig gedetailleerde verklaringen kon afleggen. Met name kon u niet met enige zekerheid vertellen waarom en door wie hij was gedood. Zo wist u niet wie van de taliban uw vader had gedood (CGVS p. 22) en voor de reden waarom hij werd gedood, moest u voortgaan op veronderstellingen. U vertelde verder dat uw vader een soort dorpsmanager was die tarwe verdeelde aan de mensen en de taliban hem hadden opgebeld met de melding dat dit werk “haram” (vrije vertaling CGVS: verboden) was en dacht u dat hij om die reden misschien was gedood (CGVS p. 22-23), ofwel dacht u dat hij gedood zou zijn doordat hij weigerde om de na de aanval geschreven dreigbrief te gehoorzamen (CGVS 23). Dat uw vader een functie had bij de overheid ondersteunt u met een originele bankkaart van (...) en een originele badge van het (...). Beide stukken blijken bij nader onderzoek te bestaan uit kleurenkopieën die werden vastgelijmd op stukken karton. Het gaat met andere woorden niet over authentieke stukken. Hierdoor moet dan ook ernstig betwijfeld worden dat uw vader werkelijk een dergelijke functie heeft uitgeoefend. Het is trouwens pas op dit punt in het gehoor dat u melding maakt van eerdere dreigtelefoons van de taliban die uw vader zou hebben ontvangen (CGVS p.22). U stelt eerst dat uw vader één keer werd gebeld (CGVS, p.22), maar wanneer u wordt gevraagd naar de inhoud van dat gesprek wijzigt u plots uw verklaringen en beweert u dat uw vader én uw broer vaak werden opgebeld door de taliban (CGVS, p.22). Dat u deze eerdere bedreigingen pas zo laat nog toevoegt aan uw relaas, doet reeds ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid ervan. De vaststelling dat u klaarblijkelijk vervalste stukken hebt neergelegd en geen duidelijkheid kan scheppen over waarom uw vader zou zijn vermoord en door wie, toont opnieuw aan dat de door u beweerde feiten niet aannemelijk hebt gemaakt.

Wat er ook van zij, u linkt uw eigen vrees voor vervolging aan een beschuldiging van spionage vanuit de taliban, en aan het profiel van uw broer [H.] waar zoals reeds vermeld geen enkel geloof aan kan worden gehecht. Zelfs indien het hier werkelijk gaat om uw vader, wat in het licht van uw ongeloofwaardige en veranderlijke verklaringen over uw familiesamenstelling op zich al betwijfeld kan worden, en deze op een gewelddadige manier om het leven is gekomen, wijzigt dat niets aan de conclusie dat u geen vrees voor de taliban aannemelijk hebt kunnen maken.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. De originele taskara's van u en uw vader zijn hoogstens een aanwijzing van uw identiteit. Van uw vermeende broer [H.] legde u enkel een kopie van zijn taskara voor, zodat de bewijswaarde daarvan uiterst beperkt is. Fotokopieën kunnen immers met sprekend gemak gemanipuleerd worden met enig knip- en plakwerk. De foto's van uw broer [H.] werden supra reeds besproken. De bewijswaarde van de certificaten van [H.] zijn werk/opleiding, evenals deze van de brief van de taliban is uiterst relatief aangezien uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. De volgens u originele werkkaart (badge) van uw vader en zijn originele bankkaart bleken eigenlijk op karton geplakte fotokopieën te zijn, waardoor er geen enkele bewijskracht aan kan worden toegekend. Tot slot, het verzendbewijs van UPS, is in deze beoordeling verder niet relevant.

Evenmin kunnen uw opmerkingen van 2 oktober 2023 op de notities van het persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2023 anders laten besluiten. De aanpassing van uw geboortedatum van (...) 2003 naar (...) 2003 (uw opmerkingen CGVS p. 3) is enerzijds post factum, en anderzijds voor deze beoordeling niet relevant. Hetzelfde geldt voor de aanpassingen van de schrijfwijze van een aantal persoonsnamen en plaatsnamen (uw opmerkingen CGVS p. 7, 16, 17, 18, 22), wat louter tekstverbeteringen zijn en verder geen invloed hebben op de motivering in deze beslissing.

Het aantal jaren geleden dat uw vader was overleden heeft u in uw opmerkingen ook gewijzigd van "drie jaar" naar "vier of vier en een half jaar" geleden (opmerkingen CGVS p. 7). Opnieuw was dit dus een post factum aanpassing. Bij de laatste vraag op diezelfde pagina (opmerkingen CGVS p. 7) had u overigens reeds tijdens uw onderhoud al laten noteren dat het mogelijks om vier jaar, vier jaar en een half geleden ging dat de taliban uw vader had vermoord (CGVS p. 7), zodat ook deze aanpassing in se niet relevant was.

Dat u de plaats van het districtshuis waar u zich moest melden, wijzigde van (...) naar het districtshuis van (...) is een post factum toevoeging (opmerkingen CGVS p.14).

De aanpassing van het al dan niet hebben van een rang van uw broer werd supra reeds besproken (opmerkingen CGVS p.20). Tenslotte, was ook uw toevoeging dat "ook door de aanval waar mijn broer betrokken was" (opmerkingen p. 23 CGVS) post factum en kan er verder geen rekening mee worden gehouden.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774

burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel

een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidssysteem in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en

individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in

Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. ”

2. Beoordeling

2.1. Algemeen

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet an sich dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden dan ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven.

Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en neergelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar

geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2. Procedurele noden

Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft. Dit wordt door de verzoeker ook niet betwist.

2.3. Aanvullende stukken

2.3.1. De verwerende partij legt op 23 januari 2025 een aanvullende nota neer waarin zij haar analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico in geval van verwestering actualiseert. Zij verwijst daarbij naar de volgende landeninformatie:

- EUAA COI Query *Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments* van 4 november 2022;
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus van december 2023;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024;
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020;
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022;
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023;
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024;
- EUAA Afghanistan Country Focus van november 2024;

2.3.2. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarin verwezen wordt naar de volgende bronnen:

- UNAMA Nota juli 2023, *De facto authorities' moral oversight in Afghanistan: impacts on human rights*
- AMNESTY, 10 juli 2024: *Afghanistan: New UN report stresses urgent need for taliban to roll back on moral policing*
- CNN, 10 juli 2024: *No music, no Western styl haircuts,: UN report details life in Afghanistan under taliban's moral enforcers;*
- UNAMA, 6 mei 2023, *Over 23 million Afghans in dire need of humanitarian aid: UNAMA report;*
- ARIANEWS, 10 juli 2024, *UNAMA's criticism of Afghanistan 's moral ministry 'unfounded', says IEA;*
- DR. Ewelina U OCHAB, 12 augustus 2024, *Taliban's legacy,: Gender Apartheid, Genocide and gross violations;*

- R. BUTT, 14 augustus 2024, *What to know 3 years into the Taliban's rule of Afghanistan*;
- HUMAN RIGHTS WATCH, 11 augustus 2024, *Afghanistan: Taliban Tighten Grip 3 years into rule*;
- Freedom House, *Afghanistan: freedom in the world 2024 Country Report*;
- UNOCHA, juni 2024, *Afghanistan, the cost of inaction*;
- Reliefweb, juni 2024, *Afghanistan, the cost of inaction*;
- UNHCR, 28 mei 2024, *Returns to Afghanistan*;
- UNAMA, oktober 2024, *Statement from Special Representative of the secretary-general and head of UNAMA*;
- UNOCHA, 9 oktober 2024, *New morality law further restrict rights in Afghanistan*;
- OHCHR, 30 augustus 2024, *New morality law affirms Taliban's regressive agenda, experts call for concerted action*;
- UNAMA, 11 oktober 2024, *Statement from special representative of the secretary-general and head of UNAMA on International Day of the Girl Child*;
- HRW, 9 oktober 2024, *UN Rights Council Misses Chance to advance justice for grave abuses in Afghanistan*;
- OHCHR, 9 september 2024, *Afghanistan: Comprehensive efforts needed to stop destructive cycle of impunity, says UN expert*;
- AMNESTY, 10 oktober 2024, *Geneva: UN HRC resolution on Afghanistan fails to deliver an adequate response to the escalating human rights crisis*;
- AMNESTY, 15 augustus 2024, *Joint statement by the alliance for human rights in Afghanistan, : need for an urgent rethink of international response to the human rights crisis in Afghanistan*;
- RAWA, 7 oktober 2024, *Global Security review*;
- AMNESTY, 22 oktober 2024, *No Woman's land*;
- Juriguide, 13 oktober 2024, *La cour de justice de l'UE accorde le droit d'asile à toutes les femmes afghanes*;
- CNDA, 9 juli 2024, *Droit d'asile: l'ensemble des femmes afghanes susceptibles d'être protégées comme réfugiées*;
- OHCHR, 16 juli 2024, *Amid escalating carnage, broad impunity and trampling of international law, Türk calls on UN General Assembly to invest in human rights*;
- OHCHR, 9 september 2024, *Afghanistan: Comprehensive efforts needed to stop destructive cycle of impunity, says UN expert*;

Hij voegt ter terechtzitting ook een arbeidsovereenkomst voor, taskara van zijn jongere broer [N.], foto's van mishandeling door de taliban, een familiefoto de foto van [H.] [N.] met uniform.

2.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.4.1. Verzoeker verklaart door te taliban te worden vervolgd omdat hij wordt beschuldigd van spionagedaden die hebben geleid tot een aanval van de taliban. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

Wat betreft het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt te worden dat de protection officer bij aanvang van het onderhoud verzoeker heeft gezegd dat hij moest aangeven wanneer hij iets niet verstond of de tolk niet goed begreep, zodat dit zou kunnen uitgeklaard worden (notities van het persoonlijk onderhoud (verder "NPO"), p. 3). Verzoeker bevestigde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat hij de tolk goed begreep. Verzoeker heeft aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangegeven dat hij alle redenen voor zijn verzoek om internationale bescherming heeft kunnen geven, dat hij de tolk begrepen heeft en dat alle vragen duidelijk waren (NPO, p. 25-26). Er blijkt niet dat er zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan tijdens het persoonlijk onderhoud, of dat deze een impact zouden hebben gehad op verzoekers verklaringen. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat er zich communicatieproblemen hebben voorgedaan die het verloop van het onderhoud zouden hebben beïnvloed. Gelet op wat voorafgaat kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen. Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Blijkens de motivering in de bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De belangrijkste elementen van deze motivering zijn de volgende:

- Verzoeker legde ten aanzien van de Oostenrijkse asielinstanties afwijkende verklaringen af over zijn identiteit en familie.
 - Volgens de Oostenrijkse Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (BFA) verklaarde verzoeker minderjarig te zijn en naar België te willen reizen om bij zijn halfbroer [R.] [M.] te zijn.
 - Verzoeker verliet Oostenrijk zonder de uitkomst van zijn asielverzoek af te wachten.
 - Bij aankomst in België verklaarde verzoeker dat hij in 2003 was geboren en meerderjarig was, wat hij staaft met zijn taskara.
 - Verzoeker maakte geen melding van een broer of halfbroer genaamd [R.] bij DVZ of tijdens zijn persoonlijk onderhoud.
- De bewering dat verzoeker de broer is van een student bij de luchtmacht is niet aannemelijk:
 - Verzoekers verklaringen over zijn broer waren vaag en weinig gedetailleerd. Hij verklaarde dat zijn broer [H.] "bij de luchtmacht" was, maar ontkende dat dit deel uitmaakte van het leger. Hij gaf aan dat zijn broer "bij de luchtmacht, afdeling techniek" was, maar kon geen concrete informatie verschaffen over deze afdeling. Hij ontkende dat zijn broer bij de commando 02 zat en gaf uiteindelijk aan dat zijn broer student was zonder rang. Verzoeker kon niet uitleggen waarom zijn broer een uniform droeg, behalve dat dit verplicht was bij verplaatsingen naar defecte toestellen. Zijn broer kon aan de studie beginnen na een examen in Nangarhar, maar verzoeker kon geen verdere details geven. Hierdoor slaagde verzoeker er niet in om concrete informatie te verschaffen over het profiel van zijn broer, wat zijn geloofwaardigheid aantast.
 - Verzoeker kon de taken van zijn broer niet toelichten of met wie hij werkte. Hij verklaarde enkel dat zijn broer nog student was en leerde hoe helikopters of vliegtuigen te herstellen. Verzoeker kon geen namen van collega's of oversten van zijn broer vermelden. Gevraagd naar een anekdote over het werk of de studie van zijn broer, antwoordde hij dat zijn broer bezig was met zijn studies. Toen hij werd aangemoedigd om iets speciaals te vertellen, noemde hij een uitstapje naar Bayam, wat niet relevant was voor het profiel van zijn broer. Het enige dat verzoeker met zekerheid kon zeggen, was dat zijn broer nooit aan gevechten had deelgenomen en dat er nooit incidenten op zijn werk waren gebeurd.
 - De samenlezing van bovenstaande verklaringen leidt tot het besluit dat verzoeker over te weinig basiskennis beschikt over het werk of de studie van zijn broer om zijn verklaringen aannemelijk te maken. Er kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker enige kennis heeft over de studie of het werk van zijn broer en in staat is om te antwoorden op essentiële kennisvragen omtrent de activiteiten van zijn broer, of om doorleefde verklaringen af te leggen over hoe zijn broer zijn opleiding heeft ervaren. Dit geldt zeker aangezien verzoeker verklaarde in die periode nauw contact met zijn broer te hebben gehad. Verzoeker zag zijn broer "redelijk veel" voor hij naar zijn faculteit ging en vanaf het moment dat hij studeerde, kwam zijn broer na elk semester naar huis, waar hij enkele dagen bleef om daarna weer voor enkele maanden te vertrekken. Tijdens deze afwezigheden hielden ze contact via Facebook.
 - Aangezien het profiel van verzoekers broer aan de grondslag ligt van zijn vertrek uit Afghanistan, kon worden verwacht dat verzoeker spontaan en gedetailleerd hierover zou kunnen vertellen en alle mogelijke inspanningen zou hebben ondernomen om zich te informeren, direct of indirect. De vage verklaringen over de studie/werk van zijn broer

ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn vluchtmotieven ernstig. Bovendien wijst het feit dat verzoeker, eenmaal in veiligheid in België, niet meer informatie heeft ingewonnen bij zijn familie op een desinteresse die niet rijmt met zijn beweerde vrees voor vervolging. Verzoeker heeft immers nog regelmatig contact met zijn familie, wat hem de mogelijkheid gaf om zich nader te informeren over de studie/werk van zijn broer.

- De documenten van verzoekers broer wijzigen niets aan het besluit. De foto's spreken verzoekers verklaringen tegen, aangezien de persoon op de foto's een naamplaatje draagt met de naam luitenant [J.] [A.] en het embleem van het Afghaanse nationale leger. Verzoeker beweerde dat deze persoon zijn broer [H.] is, die niet in het leger zat. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dat zijn broer geen rang had, terwijl de certificaten van begin 2021 vermelden dat hij sergeant was. Verzoeker wijzigde later zijn antwoord over de rang van zijn broer zonder toelichting. Het is onduidelijk waarom zijn broer volgens verschillende bronnen geen rang, sergeant of luitenant zou hebben gehad. Verzoeker kon geen foto in huiselijke kring voorleggen waarop hij en zijn broer samen staan. Zijn uitleg dat Pashtounen niet om foto's vragen, is ongeloofwaardig gezien de Afghaanse context. De bijkomende foto's in het dossier zijn printscreens van digitale gesprekken en kunnen gemanipuleerd zijn. Ze bewijzen niet dat de afgebeelde persoon zijn broer is of dat hij student was bij de luchtmacht.
- Verzoeker legde geen gedetailleerde en consistente verklaringen af over waarom de taliban hem zouden verdenken van spionage na de aanval op hun commandant [H.] en andere talibs. Hij kon weinig vertellen over eenheid 02, behalve dat deze "van de overheid" was en kende niemand die bij commando 02 werkte. Verzoeker verklaarde dat de taliban hem verdachten omdat zijn broer bij de luchtmacht was, maar gaf geen concrete details. Hij stelde dat de taliban "alles" wisten over mensen en dat ze hem in Basawal hadden gezien op de dag van de aanval. Verzoeker kon niet uitleggen wie hem had gezien of waarom zijn aanwezigheid verdacht was. Zijn verklaringen draaiden telkens in cirkels en waren vaag.
- Bovendien is het onlogisch dat een Afghaanse militaire operatie tegen een belangrijke talibancommandant en enkele talibs aan verzoeker zou worden toegeschreven enkel omdat hij die dag in de buurt van de aanval werd gezien. Een dergelijke operatie vereist grondige planning, vooral gezien het gebruik van tanks en een helikopter volgens verzoekers verklaringen.
- Verzoeker verklaarde dat de taliban spionnen vermoorden, maar ondanks dat verzoeker verantwoordelijk werd gehouden voor de dood van meerdere talibs, namen de taliban genoeg met het sturen van twee brieven over meerdere jaren. Dit wisselende gedrag van de taliban, waarbij ze verzoeker schriftelijk bedreigen en vervolgens lange tijd geen belangstelling tonen, komt onrealistisch over.
- Het is vreemd dat de taliban twee jaar wachtten tussen de dreigbrieven, vooral gezien verzoekers verklaring dat spionnen normaal gesproken direct worden vermoord. Verzoekers familie geloofde de eerste brief niet, wat bevreemdend is gezien de context van het vermoorden van spionnen. Verzoeker verklaarde dat je "niemand kan vertrouwen op de taliban" en dat zijn vader de dreiging niet serieus nam omdat de dorpsouderen zijn leven niet konden garanderen. Deze uitleg verklaart niet het gebrek aan reactie van de familie.
- Verzoeker verklaarde dat hij de eerste dreigbrief kon voorleggen, maar de tweede niet omdat deze was verscheurd door zijn broer [N.]. Tijdens het interview bij de DVZ had verzoeker echter verklaard dat alle dreigbrieven waren verscheurd, wat hij later ontkende. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van verzoeker.
- Verzoeker kon weinig gedetailleerde verklaringen afleggen over de dood van zijn vader, zoals waarom en door wie hij werd gedood. Hij wist niet wie van de taliban zijn vader had gedood en moest voortgaan op veronderstellingen. Verzoeker verklaarde dat zijn vader een dorpsmanager was die tarwe verdeelde en dat de taliban hem hadden opgebeld met de melding dat dit werk "haram" was. Verzoeker dacht dat zijn vader om die reden of vanwege het negeren van een dreigbrief was gedood. De originele bankkaart en badge van zijn vader bleken kleurenkopieën op karton te zijn, wat de authenticiteit in twijfel trekt. Verzoeker meldde pas laat eerdere dreigtelefoons van de taliban, wat de geloofwaardigheid verder ondermijnt. De vervalste stukken en het gebrek aan duidelijkheid over de dood van zijn vader tonen aan dat de beweerde feiten niet aannemelijk zijn. Verzoekers vrees voor vervolging is gekoppeld aan een ongeloofwaardig profiel van zijn broer en de beschuldiging van spionage. Zelfs als zijn vader op een gewelddadige manier om het leven is gekomen, verandert dit niets aan de conclusie dat verzoeker geen vrees voor de taliban aannemelijk heeft kunnen maken. De voorgelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet.
- Documenten hebben slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. De originele taskara's van verzoeker en zijn vader zijn hoogstens een aanwijzing van hun identiteit. De kopie van de taskara van zijn vermeende broer [H.] heeft beperkte bewijswaarde, aangezien fotokopieën gemakkelijk gemanipuleerd kunnen worden. De foto's van [H.] en de certificaten van zijn werk/opleiding, evenals de brief van de taliban, hebben beperkte bewijswaarde omdat Afghaanse documenten gemakkelijk vervalst kunnen worden. De originele werkkaart en bankkaart van verzoekers vader bleken fotokopieën op karton te zijn, waardoor ze geen bewijskracht hebben. Het verzendbewijs van UPS is in deze beoordeling niet relevant.
- De opmerkingen van verzoeker van 2 oktober 2023 op de notities van het persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2023 wijzigen niets aan het besluit. De aanpassing van zijn geboortedatum van (...) 2003 naar (...) 2003 is *post factum* en niet relevant voor de beoordeling. Hetzelfde geldt voor de aanpassingen van de schrijfwijze van persoons- en plaatsnamen, wat louter tekstverbeteringen zijn. De wijziging van het aantal jaren sinds het overlijden van zijn vader van "drie jaar" naar "vier of vier en een half jaar" is eveneens *post factum* en niet relevant. De wijziging van de plaats van het districtshuis van (...) naar (...)

is een *post factum* toevoeging. De aanpassing over de rang van zijn broer werd reeds besproken. De toevoeging over de aanval waarbij zijn broer betrokken was, is *post factum* en wordt niet meegenomen in de beoordeling.

2.4.2. De Raad merkt op dat verzoeker de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing niet betwist. Vooreerst is de opmerking met betrekking tot zijn leeftijd een negatieve indicatie met betrekking tot zijn algemene geloofwaardigheid. In het kader van de medewerkingsplicht dient een verzoeker om internationale bescherming zijn medewerking te verlenen aan het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. Daarbij zijn met het oog op een beoordeling de identificatiegegevens van essentieel belang. Dat verzoeker hieromtrent afwijkende verklaringen aflegde kan terecht worden beschouwd als een negatieve indicatie. De motieven van de beslissing moeten echter worden gelezen als een geheel.

Verzoeker voert verder aan dat hij wel degelijk gedetailleerd kon vertellen over zijn broer bij de luchtmacht. Hij betoogt dat de vragen in overeenstemming moeten zijn met zijn opleidingsniveau en dat hij heeft gepoogd zijn antwoorden te verduidelijken. Hij wees er ook op dat hij in zijn opmerkingen aan het CGVS wel degelijk verklaarde dat zijn broer een rang had in het leger. (opmerkingen NPO, p. 20)

De Raad merkt op dat uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker verklaarde een redelijk nauw contact te hebben gehad met zijn broer. (NPO, p. 9) Na zijn examen kwam hij elk semester naar huis voor enkele dagen. Ze hielden contact via Facebook. Rekening houdend hiermee kan worden vastgesteld dat verzoeker vrij vage en oppervlakkige verklaringen aflegde over zijn broer. Hij wist niet onder welk bevel of welke structuur hij viel. Hij kende geen namen van collega's, oversten, er waren geen incidenten. Gevraagd over de inhoud of structuur van de opleiding blijft verzoeker zeer op de vlakte. Gevraagd of hij een graad had, antwoordde verzoeker "nee", ondanks dat hij foto's toonde van zijn broer in uniform. (NPO, p. 20). In zijn opmerkingen (groene map, stuk 18) doorhaalt verzoeker dit antwoord en antwoordt hij "ja". Deze opmerking voegt echter weinig toe, nu dit er op lijkt dat hij *post factum* zijn opmerkingen in lijn tracht te brengen met de foto's die hij voorlegde, en hij er nog steeds niet in slaagt de rang van zijn broer te duiden. Ter terechtzitting verklaart verzoeker voor de Raad plots dat zijn broer korporaal was. Dit versterkt de aannemelijkheid van zijn verklaringen zeker niet, te meer nu verzoeker een foto van zijn broer [H.] neerlegde, waarop het naamplaatje (in letters van de latijnse schrift) [J.] [A.] vermeldt en dat deze luitenant is. Dit uniform draagt ook de vermelding "Afg. N. Army", terwijl verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat zijn broer geen deel uitmaakte van het leger. Bovendien vermelden de voorgelegde certificaten uit 2021 dat zijn broer sergeant was.

In zijn aanvullende nota legt verzoeker een foto van zijn broer in uniform voor, waarbij een beëdigde vertaling wordt gevoegd dat het naambordje wel degelijk de naam [H.] vermeldt. De Raad merkt op dat het naambordje op deze foto niet duidelijk leesbaar is, zodat de vermeldingen niet door de Raad zelf kunnen geverifieerd worden. Wat alleszins kan afgeleid worden uit de foto van luitenant [J.] [A.] is dat verzoeker foto's van andere personen voorlegde om zijn relaas te onderbouwen, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen zeer ernstig aantast en een negatieve indicatie inhoudt. Deze niet-aannemelijkheid strekt zich ook uit tot certificaten met betrekking tot de opleidingen die verzoekers broer [H.] zou hebben gevolgd. Zo verklaart verzoeker dat [H.] reeds in 2018 in opleiding was. Het eerste certificaat betreft een "Air Force Orientation Course" van 16 februari 2019 tot 20 maart 2019. Verzoeker biedt geen verklaring voor het feit dat zijn broer pas in februari 2019 een oriëntatiecursus van een maand volgde, terwijl hij eerder verklaarde dat deze reeds in april 2018 bij de luchtmacht was (NPO, p. 14). Verzoeker blijft bijzonder vaag met betrekking tot de structuur en tijdslijn van de opleiding van zijn broer. Voorts is er geen enkele authenticiteitsgarantie van dit document, de lay-out oogt weinig professioneel met het gebruik van Pashtou en Engels binnen hetzelfde kader, het weinig authentiek lijkende Engels, het gebrek aan een droogstempel.

Dit geldt eveneens met betrekking tot het certificaat van opleiding van Sierra Nevada Corporation. De lay-out van dit document oogt weinig professioneel. Bovendien moet worden opgemerkt dat de identiteitsfoto's op de verschillende certificaten niet gelijkend zijn. Het feit dat verzoeker in zijn aanvullende nota foto's neerlegt van hemzelf in het bijzijn met zijn broer, wijzigt deze vaststelling niet, voor zover deze foto's reeds toelaten zijn broer duidelijk te identificeren.

De Raad treedt het CGVS ook bij waar wordt opgemerkt dat verzoeker verklaarde in België nog contact te hebben met zijn familie en aldus meer informatie kon krijgen over zijn broer, ten einde mee te werken aan het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. Met het neerleggen van aanvullende stukken en foto's met betrekking tot zijn broer tracht verzoeker zijn verklaringen meer aannemelijk te maken, het blijft niettemin bevreemdend dat verzoeker er niet in slaagt officiële stukken neer te leggen met betrekking tot zijn broer (verzoeker verklaart nog contact te hebben met zijn broer in Iran en er is nog familie aanwezig in Afghanistan). Verzoeker beperkt zich echter tot de hierboven aangehaalde twijfelachtige stukken.

De Raad besluit dan ook dat verzoeker het profiel van zijn broer niet aannemelijk maakt.

Verzoeker maakt evenmin de vervolgingsfeiten aannemelijk. Het loutere feit dat verzoekers broer in 2018 een opleiding startte als onderhoudspersoneel bij de luchtmacht kan niet verklaren waarom verzoeker verantwoordelijk werd geacht voor een gecoördineerde militaire operatie van het leger tegen de taliban, waarbij gebruik werd gemaakt van verschillende tanks en een helikopter. Verzoeker kon ook geen logische of aannemelijke verklaring geven waarom of door wie hij werd beschuldigd van spionagedaden die aanleiding gaven tot deze militaire operatie. Verzoeker beperkt zich tot een bewering zonder enige grond. Verder

zouden de taliban zich hebben beperkt tot het versturen van twee dreigbrieven, gespreid over twee jaar. Dit getuigt van een weinig doorgedreven houding van de taliban. Ook verzoekers familie gaf in eerste instantie geen gevolg aan de dreigbrieven. Ook over de dood van zijn vader, is verzoeker weinig concreet. Verzoeker blijft algemeen en oppervlakkig over de redenen waarom zijn vader werd gedood en heeft geen duidelijk idee wie de daders zijn. De badge en bankkaart van zijn vader die hij neerlegde waren kleurenkopieën op karton. (NPO, p. 14-15)

Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig. Er is niet voldaan aan de voorwaarden om over te gaan tot het toekennen van het voordeel van de twijfel overeenkomstig artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.4.3. Verzoeker voert eveneens aan dat hij het risico loopt om als verwesterd te worden gepercipieerd en hierom door de taliban te worden gevisieerd wanneer hij terugkeert naar Afghanistan. Op basis van de beschikbare informatie, komt de Raad tot de volgende beoordeling.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft er discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijke middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, Afghanistan - Country Focus, december 2023, p. 94, 101; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 136). Er is een curriculum goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa's maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun curriculum niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het curriculum van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt

hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een boerka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 24; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 24).

De *de facto*-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto*-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto*-staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratie-agentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan

ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto*-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 32).

In de periode van 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder Taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle Taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat er geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is om cijfers te vinden van het aantal lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing" waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende Taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen

Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto*-Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het Ministerie voor Communicatie en Informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto*-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zou gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLOnews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 december 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en

investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatrieerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, "Afghanistan – Country Focus", november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto*-immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto*-autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51, EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid: (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten,

gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "Country Guidance: Afghanistan" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024, p. 57-61).

Verzoeker is een volwassen man, geboren in 2003 en wiens vormende jaren zich in Afghanistan hebben afgespeeld. Hij verklaart zich praktiserend islamitisch soenniet (NPO, p.6) en beschikt over een familiaal netwerk in Afghanistan (NPO, p. 8). Het komt aan verzoeker toe om aan te tonen dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Door louter te verwijzen naar zijn verblijf van ruim twee jaar in België, het feit dat hij werkt in een wasserij, maakt verzoeker geenszins concreet aannemelijk dat hij om deze reden zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd. Ook het loutere gegeven dat men zou weten van waar verzoeker exact terugkeert, doet verder geen afbreuk aan wat hierboven wordt uiteengezet, met name dat verzoeker een daadwerkelijke, noch een toegeschreven verwestering aannemelijk maakt, alsook dat niet blijkt dat hij in de specifieke negatieve aandacht zou staan van de taliban.

2.4.4. Gelet op hogerstaande motieven, bevestigt de Raad de overwegingen van de commissaris-generaal met betrekking tot de vluchtelingenstatus. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.5.1. Juridisch kader artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.
§ 2 Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een "reëel risico" loopt. Het begrip "reëel risico" wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip "ernstige schade" door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.5.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.5.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, *sub* b), van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling. Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.5.4. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: het NRF) en de Afghanistan Freedom Front (hierna: AFF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir.

Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *hit and run*-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de *de facto*-autoriteiten. ISKP daarentegen viseert zowel de *de facto*-autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat, ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 - in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers -, de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert.

Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan, is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiiitische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto*-strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 59: "*In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between de facto Afghan forces and Pakistani forces.*"). UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024.

2.5.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend vijftientig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

D. D'HONDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

D. D'HONDT

C. VERHAERT